

grundlag under betegnelsen »normalværdien«. Normalværdien svarer i det store hele til de hidtidige EU-regler i 6. momsdirektiv om det afgiftsgrundlag, som i den danske momslov er udtrykt som »almindelig eller kalkuleret salgspris«. Definitionen fra direktivet er senere blevet indarbejdet i momssystemdirektivet (2006/112/EF) artikel 72.

Det foreslås, at den nye definition af normalværdi indføres i momsloven, jf. den foreslåede § 28, stk. 3. Det foreslås i den forbindelse, at det bestemmes, at findes en sammenlignelig salgspris på det frie marked ikke, skal afgiftsgrundlaget være indkøbs- eller fremstillingsprisen og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. At avancen indgår betyder, at lovens gældende regler for beregning af kalkuleret salgspris i forbindelse med byggeri for egen regning m.v. forbliver uændrede. Reglerne for byggeri for egen regning står i den gældende momslovs § 28, stk. 3, men foreslås flyttet op i stk. 2.

I den gældende § 28, stk. 2, er fastsat, at der i forbindelse med byttehandel også skal bruges det særlige afgiftsgrundlag. Imidlertid findes en tilsvarende bestemmelse ikke i EU-reglerne, og der foreslås derfor, at reglen om det særlige afgiftsgrundlag for byttehandel ophæves, således at der fremover skal anvendes de almindelige regler i § 27 for fastsættelse af afgiftsgrundlaget for byttehandler.

Ved byttehandler er momsgrundlaget for det, der gives i bytte, værdien af det, der tages i bytte. Efter EF-Domstolens praksis skal momsgrundlaget kunne opgøres i penge og have en konkret værdi, og ved byttehandel er momsgrundlaget værdien af den faktisk modtagne modydelse (den subjektive værdi) og ikke en værdi fastsat efter objektive kriterier. I tilfælde, hvor en virksomhed betaler for en tjenesteydelse med en vare, udgøres momsgrundlaget for begge transaktioner af varens normalværdi, når virksomheden i øvrigt sælger samme varer mod vederlag i penge. Hvis ingen af parterne i en byttehandel har en normal salgspris for de varer eller ydelser, der udveksles, skal momsgrundlaget fastsættes til indkøbs- eller fremstillingsprisen for den vare eller ydelse, for hvilken prisen kan fastslås. Modtages der både penge og varer eller ydelser som vederlag for en leverance, er momsgrundlaget den samlede værdi af pengebeløbet og de modtagne varer eller ydelser.

Der er tale om en tilretning til EU-reglerne, der ikke skønnes at have nævneværdig praktisk betydning.

For så vidt angår afgiftsgrundlaget ved leverancer mellem interesseforbundne parter henvises til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 4

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms af indkøb, der skal anvendes til brug for virksomhedens momspligtige omsætning af varer og ydelser, jf. lovens §§ 37 og 38. Momsen, der skal betales, beregnes af det vederlag, som virksomheden modtager ved afsætning af sine varer og ydelser – dvs. hovedsagelig salgsprisen, jf. § 27. Er der ingen salgspris, fordi varerne f.eks. foræres bort, er der enten ikke fradragsret for momsen af indkøbet af varerne, jf. § 42, eller, hvis virksomheden har taget fradragsret, fordi den ikke på indkøbstidspunktet viste, at indkøbet skulle anvendes til ikke fradragsberettigede formål, f.eks. som gave eller indehaverens private brug, skal der betales udtagingsmoms efter § 5, stk. 2 og 3, af indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. § 28, stk. 1.

Som momsreglerne er i dag kan, interesseforbundne parter udnytte momsreglerne til egen fordel, ved at lade varer og ydelser prisfastsætte lavt, sådan at momsfradrag for indkøb bevares, og momsindbetalingen til staten minimeres. Fastsættes prisen under indkøbs- eller fremstillingsprisen, kan staten komme til at betale et »tilskud« i form af den moms, virksomheden sparer.

En sådan lav prisfastsættelse kan foretages fordelagtigt i forbindelse med alle personalegoder, hvor der opkræves betaling. Eksempler fra blandt andet andre lande viser imidlertid, at ordningen med en lav prisfastsættelse også anvendes i visse andre situationer, f.eks. udlejning af investeringsgoder som lystfartøjer og biler, salg af brugt edb-udstyr m.v. og i byggesektoren, hvor et byggeselskab (A) med fuld fradragsret opfører ejendomme til kunstig lav pris og dermed nedsat momsbetaling for et selskab (B) – der ejes af virksomhed A – og som sælger ejendommene momsfrit.

For at undgå dette foreslås det, at der bruges en mulighed i Rådets direktiv 2006/69/EF om, at afgiftsgrundlaget i sådanne tilfælde, hvor salgsprisen er under indkøbs- eller fremstillingsprisen, kan fastsættes til normalværdien, jf. den foreslåede § 29, stk. 1 og 2.

I for eksempel detailhandlen er det ofte tilfældet, at ansatte får en særlig rabat, når de køber virksomhedens varer. Så længe prisen, efter at den særlige rabat er fratrukket, er over indkøbsprisen for varen, vil momsgrundlaget fortsat være den faktisk betalte pris.